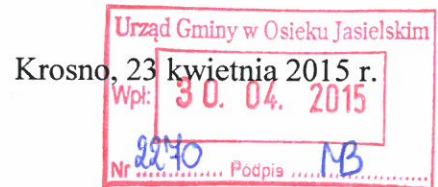

SKO.4170.25.426.2015

DECYZJA

Działając na podstawie art. 127 § 3, art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 156 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 46a i art. 56 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krośnie w składzie orzekającym:

przewodniczący składu: Piotr Kapral
członek sprawozdawca: Grzegorz Uliasz
członek: Edwin Kasprzyk

po rozpatrzeniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 kwietnia 2015 r. wniosku Stowarzyszenia na Rzecz Praworządności i Ochrony Środowiska w Łysej Górze o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją tutejszego Kolegium z dnia 26 lutego 2015 r. znak: SKO.4170.162.1326.2014, w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski z dnia 10 września 2008 r. znak: GPRiOŚ-7624-4/07/08, ustalającej spółce Gamesa Energia Polska Sp. z o.o. w Warszawie środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia p.n. „budowa parku elektrowni wiatrowych OSIEK”,

p o s t a n a w i a:

utrzymać w mocy decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krośnie z dnia 26 lutego 2015 r. znak: SKO.4170.162.1326.2014

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lutego 2015 r. znak: SKO.4170.162.1326.2014 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krośnie postanowiło odmówić stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski z dnia 10 września 2008 r. znak: GPRiOŚ-7624-4/07/08, ustalającej spółce Gamesa Energia Polska Sp. z o.o. w Warszawie środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia p.n. „budowa parku elektrowni wiatrowych OSIEK”. Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte z urzędu postanowieniem z dnia 8 stycznia 2015 r. znak: SKO.4170.162.1326A.2014, po otrzymaniu wniosku organizacji społecznej – Stowarzyszenia na Rzecz Praworządności i Ochrony Środowiska w Łysej Górze z dnia 14 listopada 2014 r., w którym wskazano na możliwość wydania powyższej decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski z rażącym naruszeniem prawa, polegającym na naruszeniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie dziko występujących zwierząt objętych ochroną, Konwencji Berneńskiej o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk z dnia 19 września 1979 r. oraz porozumienia o ochronie nietoperzy w Europie (EUROBATS) z dnia 4 grudnia 1991 r., a konkretyzującym się w braku w raportach opracowanych w procesie inwestycyjnym badań wpływu planowanej inwestycji na znajdujące się pod ścisłą ochroną gatunki nietoperzy. Po

zapoznaniu się z treścią złożonego wniosku oraz aktami sprawy skład orzekający Kolegium stwierdził, że przedmiotowa decyzja nie zawiera uchybień, które mogłyby uzasadniać stwierdzenie jej nieważności i przedstawił w obszernym uzasadnieniu motywy podjętego rozstrzygnięcia.

W dniu 23 marca 2015 r. do tutejszego Kolegium wpłynął wniosek Stowarzyszenia na Rzecz Praworządności i Ochrony Środowiska w Łysej Górze o ponowne rozpatrzenie sprawy. We wniosku tym Stowarzyszenie zarzuca zaskarżonej decyzji Kolegium naruszenie przepisów postępowania tj. przepisów art. 7, 77 § 1 i art. 107 § 1 KPA w stopniu mogącym mieć wpływ na wynik sprawy przez wydanie decyzji o odmowie stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski z dnia 10 września 2008 r., tj. pominięcie w swoim rozstrzygnięciu tego, że decyzja Wójta Gminy Osiek Jasielski została wydana z naruszeniem przepisów art. 156 § 1 pkt 2) Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z przepisami art. 144 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, ze zm.) w związku z przepisami metodyki referencyjnej stanowiącej załącznik nr 9 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz w związku z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826) poprzez niewłaściwe zastosowanie metody obliczeniowej wartości równoważnego poziomu dźwięku „A” polegające na:

1) pominięciu przy wyznaczeniu wartości wskaźników „LAeq D” oraz „LAeg N” niepewności pomiaru, tj. marginesu bezpieczeństwa przewidzianego w normie PN ISO 9613-2 „Akustyka - tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczenia” a wynoszącego 3 dB (pkt 9. Dokładność i ograniczenia metody, tabela 5, s. 19 normy),

2) pominięciu przy wyznaczeniu wartości wskaźników „LAeq D” oraz „LAeq N” poprawki impulsowej do wyników pomiarów parametrów impulsów o wartości 5 dB wynikającej z pkt E „Metodyki referencyjnej oraz częstotliwość prowadzenia okresowych pomiarów hałasu impulsowego w środowisku, pochodzącego od instalacji lub urządzeń ” (Załącznik nr 9),

3) pominięciu modelu rozprzestrzeniania się hałasu w środowisku zawartym w normie PN ISO 9613-2 „Akustyka - tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczenia” przez przyjęcie wskaźnika tłumienia gruntu na poziomie $G = 1$ dla gruntu porowatego (całkowita pochłaniania dźwięku przez grunt), podczas gdy obowiązujące przepisy nakazują przyjęcie najmniej korzystnej sytuacji, tj. wskaźnika tłumienia gruntu na poziomie $G = 0$ (całkowite odbicie się dźwięku od gruntu) i tylko dla takiego współczynnika należy obliczać izolację poziomu hałasu „ LAeq D” oraz „ LAeq N”, co w efekcie doprowadziło do błędnego ustalenia przez Wójta Gminy Osiek Jasielski zasięgu oddziaływania akustycznego planowanego przedsięwzięcia (parku 10 elektrowni wiatrowych) i wydania decyzji środowiskowej uwzględniającej wniosek inwestora. Podczas gdy prawidłowe zastosowanie obowiązujących przepisów prawa w zakresie sposobu ustalania dopuszczalnego poziomu dźwięku i wykonanie analizy akustycznej zgodnie z obowiązującą metodologią pomiarową, skutkowałoby odmową wydania takiej decyzji dla planowanego przedsięwzięcia z uwagi na rażące przekroczenie poziomów dopuszczalnego hałasu w środowisku.

Ponadto Stowarzyszenie wskazuje, że zgodnie z przepisem art. 144 ust. 1 i 2 Prawa ochrony środowiska - „Eksploatacja instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska” oraz „Eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna, z zastrzeżeniem ust. 3, powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza

terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny”. Podstawowym zatem zadaniem organu w postępowaniu środowiskowym było ustalenie jakiego rodzaju oddziaływanie związane jest z eksploatacją planowanego przedsięwzięcia oraz jakiego rodzaju ochronę prawną przewidział ustawodawca dla danego terenu.

Stowarzyszenie podnosi kolejno, iż z uwagi na to, że przedmiotem wniosku inwestora była budowa parku 10 elektrowni wiatrowych, to kluczowe znaczenie dla oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko była analiza akustyczna. Analizy takiej dokonał samodzielnie inwestor w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, zaś organ (Wójt Gminy) miał prawny obowiązek weryfikacji tej analizy pod kątem jej zgodności z przepisami prawa, w tym zgodności z obowiązującymi metodykami referencyjnymi oraz Polską normą PN ISO 9613-2 „Akustyka - tłumienie dźwięku podczas propagacji w przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczenia”. Organ jednak nie wykonał tego obowiązku w sposób prawidłowy i rzetelny, gdyż decyzja i jej uzasadnienie w ogóle nie zawierają takiego rodzaju analizy. Uzasadnienie decyzji na str. 11 zawiera jedynie stwierdzenie, że: „rozpatrywane przedsięwzięcie będzie źródłem hałasu do środowiska. Dominujący będzie hałas emitowany przez pracujące urządzenia (śmigła) oraz poruszające się samochody jednakże nie przekroczony dopuszczalnych norm”. Wójt nie mając wiadomości specjalnych z zakresu akustyki miał prawny obowiązek powołania biegłego celem zweryfikowania przedłożonego raportu o oddziaływaniu na środowisko, zwłaszcza w sytuacji, kiedy sam inwestor wskazywał w raporcie (s. 82) na niepewność prognozowania.

Stowarzyszenie wskazuje, iż kierując się zasadą przezorności (art. 6 Prawa ochrony środowiska), w celu określenia rzeczywistego wpływu przedsięwzięcia na stan akustyczny w rejonie lokalizacji przedsięwzięcia organ - nie posiadając własnych urzędników z wykształceniem akustycznym - powinien był skorzystać z podmiotu posiadającego wiadomości specjalne, który dokonałby weryfikacji obliczeń (symulacji) przeprowadzonych przez inwestora.

Zdaniem Stowarzyszenia wskazane powyżej uchybienia w sposobie wykonania obliczeń poziomu równoważnego poziomu dźwięku A mają charakter rażącego naruszenia prawa, gdyż doprowadziły do całkowitego wypaczenia wyników symulacji. Łączne uwzględnienie niezbędnych korekt (niepewność pomiarowa - 3 dB, kara za impulsowy charakter dźwięku pochodzącego od turbiny wiatrowej - 5 dB oraz zastosowanie wskaźnika $G=0$, oznacza, że wartość izolinii poziomu hałasu „ $L_{Aeq D}$ ” oraz „ $L_{Aeq N}$ ” wskazana w raporcie OOS powinna zostać podniesiona o ok. 10 dB, co oznacza ponad trzykrotne zwiększenie wartości tego wskaźnika. Poziomy natężenia dźwięku wyznacza się bowiem przy użyciu skali logarytmicznej i wzrost natężenia dźwięku o 3 dB oznacza wzrost aż o 100%. Innymi słowy, wartość izolinii wskazanych w raporcie OOS powinna zostać podwyższona o min. 10 dB a zakres oddziaływania przedsięwzięcia powinien zostać wyznaczony na nowo.

Stowarzyszenie podnosi, że brak analizy akustycznej w oparciu o współczynnik $G=0$ ma charakter rażącego naruszenia prawa. Wątpliwości odnośnie prawdopodobności i rzetelności informacji zawartych w analizie akustycznej opartej na współczynniku $G=1$ są w pełni zasadne. Sytuacja ta każe wysnuć wniosek, że analiza taka wykazałaby uciążliwe dla mieszkańców gminy Osiek Jasielski przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w obrębie ich zabudowań mieszkalnych, a więc na terenach chronionych akustycznie. Jest to tym bardziej prawdopodobne, że poziom hałasu obliczony na podstawie zaproponowanego przez inwestora współczynnika $G=1$ jest na granicy poziomów dopuszczalnych.

Konieczność zastosowania współczynnika $G=0$ w przedmiotowym postępowaniu wynikała, zdaniem Stowarzyszenia, wprost z przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826) obowiązujących w dniu wydania decyzji. W tabeli nr 1 w odniesieniu do kategorii „Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu” jest wyraźne wskazanie, że

dopuszczalny poziom hałasu w [dB] dla pory nocy należy analizować w odniesieniu do wskaźnika „LAeq N”, który odpowiada przedziałowi czasu odniesienia równemu 1 najmniej korzystnej godzinie nocy. W tej sprawie „najmniej korzystny” jest współczynnik $G=0$, gdyż nie może być już mniejszy. Takie stanowisko prezentuje w licznych wystąpieniach i publikacjach prof. Rufin Makarewicz z Instytutu Akustyki Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu - uznany ekspert w dziedzinie akustyki. Organ I instancji, wydający decyzję, kierując się zasadami ostrożności i zapobiegania (wyrażonymi w art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w prawodawstwie polskim w art. 6 ustawy Prawo Ochrony Środowiska), zdecydować o zastosowaniu takich parametrów, które będą bezpieczniejsze z punktu widzenia zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony środowiska, w tym o wykonaniu analizy zasięgu i poziomu oddziaływania akustycznego przy najmniej korzystnych założeniach, a więc dla współczynnika pochłaniania gruntu na poziomie $G=0$.

Stowarzyszenie stwierdza końcowo, iż gdyby organ I instancji, zachował się zgodnie z obowiązującym prawem i dokonał weryfikacji analizy akustycznej sporządzonej przez inwestora, przez niezależnego eksperta akustyka posiadającego akredytowane laboratorium, to symulacja ta pokazałaby znaczne przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na skutek pracy turbin wiatrowych we wszystkich miejscach ich lokalizacji w gminie Osiek Jasielski sięgające 300% dopuszczalnych norm hałasu. Weryfikacja danych obliczeniowych wymaga podania w zasadzie tylko trzech parametrów, tj. wielkości mocy akustycznej turbiny wiatrowej, wysokości na której umieszczone ma być źródło emisji (wysokość gondoli) oraz odległości poszczególnych turbin wiatrowych od punktu pomiarowego. Inwestor w przedmiotowej sprawie nie przedstawił, jak w konkretnych punktach pomiarowych wyglądają odległości od źródeł emisji. Z uwagi na to, że hałas pochodzący od wielu źródeł kumuluje się ze sobą, to odległości te były niezbędne do ustalenia właśnie na etapie postępowania przed organem I instancji. Wójt Gminy Osiek w ogóle pominął te kwestie w swojej decyzji z dnia 10 września 2008 r. z tego właśnie względu wydana decyzja rażąco narusza prawo materialne powyżej wskazane.

Mając na uwadze powyższe Stowarzyszenie wnosi o uchylenie decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krośnie z dnia 26 lutego 2015 r., znak: SK0.4170.162.1326.2014 oraz wydanie przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Krośnie decyzji uwzględniającej wniosek Stowarzyszenia o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski z dnia 10 września 2008 r.

Po zapoznaniu się z aktami sprawy oraz dokonaniu analizy treści decyzji w przedmiotowej sprawie wydanych, skład orzekający podziela stanowisko wyrażone przez Kolegium w decyzji z dnia 26 lutego 2015 r. znak: SKO.4170.162.1326.2014, zważając co następuje:

Decyzja Wójta Gminy Osiek Jasielski z dnia 10 września 2008 r. znak: GPRiOŚ-7624-4/07/08 nie zawiera uchybień, które mogłyby uzasadniać stwierdzenie jej nieważności.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, że instytucja stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej, uregulowana w przepisach art. 156-160 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r, poz. 267 ze zm.) – zwanej dalej K.p.a., jest środkiem nadzwyczajnym, umożliwiającym wzruszenie decyzji ostatecznych. Środek ten stanowi wyjątek od zasady trwałości ostatecznych decyzji, określonej w art. 16 § 1 K.p.a. i może mieć zastosowanie tylko i wyłącznie wtedy, gdy zostanie spełniona przynajmniej jedna z przesłanek enumeratywnie wymienionych w art. 156 § 1 K.p.a.

Zauważyć przy tym należy, że według utrwalonego w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego poglądu, dla stwierdzenia nieważności decyzji niezbędne jest również wykazanie, że wada – i to wyjątkowo ciężka – musi tkwić w samej decyzji (a nie w postępowaniu poprzedzającym jej wydanie).

Zgodnie z treścią art. 156 § 1 K.p.a., organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która: 1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości, 2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa, 3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną, 4) została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie, 5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały, 6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą, 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

W przedmiotowej sprawie bezspornym pozostaje fakt, iż decyzja Wójta Gminy Osiek Jasielski o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia p.n. „budowa parku elektrowni wiatrowych OSIEK”, nie narusza żadnego z punktów 3) – 6) powołanego wyżej przepisu.

Nie zachodzi też w przedmiotowej sprawie przesłanka określona w art. 156 § 1 pkt 1 K.p.a. Mając bowiem na uwadze fakt, że miejscem realizacji przedsięwzięcia p.n. „budowa parku elektrowni wiatrowych OSIEK” jest teren Gminy Osiek Jasielski, stosownie do art. 46a ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania kwestionowanej decyzji – dalej zwanej w skrócie „P.o.ś.”, to właśnie Wójta Gminy Osiek Jasielski należy uznać za organ w sprawie właściwy.

W złożonych przez Stowarzyszenie na Rzecz Praworządności i Ochrony Środowiska w Łysej Górze wnioskach, o stwierdzenie nieważności decyzji, a następnie o ponowne rozpatrzenie sprawy, wskazano na wydanie przedmiotowej decyzji z rażącym naruszeniem prawa, a zatem podniesiono możliwość istnienia wady mogącej niewątpliwie wyczerpywać przesłankę określoną w pkt 2) powołanego przepisu, bądź ewentualnie przesłankę, o której mowa w pkt 7) tego przepisu. Okoliczności związane z brakiem w raportach opracowanych w procesie inwestycyjnym badań wpływu planowanej inwestycji na znajdujące się pod ścisłą ochroną gatunki nietoperzy poddane zostały szczegółowej analizie przez skład orzekający uprzednio w przedmiotowej sprawie. Tutejsze Kolegium, w składzie wymienionym na wstępie przedmiotowej decyzji, pragnie zauważyć, że podjęta wówczas decyzja jest prawidłowa, a jej uzasadnienie w sposób jasny, klarowny i nie budzący wątpliwości wyjaśnia przesłanki i motywy przemawiające za utrzymaniem decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski w obrocie prawnym. Niniejszy skład orzekający w całości podziela stanowisko zarówno w zakresie stanu faktycznego jak też prawnego przedstawione w decyzji z dnia 26 lutego 2015 r. znak: SKO.4170.162.1326.2014, uznając je za własne, niecelowym jest więc ponowne ich przedstawianie.

Skład orzekający pragnie ponownie podkreślić, iż zgodnie z treścią art. 56 § 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, ze zm.) – zwanej dalej Poś, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. W przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia brak jest podstaw do stwierdzenia niezgodności przedsięwzięcia z planami zagospodarowania przestrzennego obowiązującymi na tych terenach, dla których takie plany zostały uchwalone.

Ponadto decyzja o uwarunkowaniach zgodnie z art. 56 ust. 1b Poś wydawana jest z uwzględnieniem: 1) uzgodnień organów, o których mowa w art. 48 ust. 2; 2) ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) wyników przeprowadzonego postępowania z udziałem społeczeństwa, o którym mowa w art. 53.

W postępowaniu poprzedzającym wydanie weryfikowanej decyzji organ uzyskał stosowne uzgodnienia. Warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia uzgodniono z właściwymi organami, wymienionymi w art. 48 ust. 2 pkt 3 lit. a Poś (tj. z Wojewodą Podkarpackim i Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym). Przedłożony przez inwestora raport oddziaływania na środowisko był przedmiotem oceny zarówno organów uzgadniających jak i organu wydającego decyzję. Z uwagi na niewniesienie przez społeczność żadnych uwag w wyznaczonym obwieszczeniu terminie, nie było zaś potrzeby analizowania wyników postępowania z udziałem społeczności, które mogły zostać zgłoszone w postępowaniu.

Kwestionowana decyzja zawiera też wszystkie elementy konieczne dla decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wymienione w art. 56 ust. 2 Poś. Stanowi on, iż „w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ określa: 1) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; 2) warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich; 3) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w projekcie budowlanym; 4) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii; 5) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie dotyczące transgranicznego oddziaływania na środowisko; 6) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 – stwierdzenie konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.” Załącznik do decyzji stanowi charakterystyka przedsięwzięcia (art. 56 ust. 3).

Po analizie treści decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski z dnia 10 września 2008 r. znak: GPRiOŚ-7624-4/07/08 Samorządowe Kolegium Odwoławcze podtrzymuje stanowisko uprzednio wyrażone, raz jeszcze stwierdzając, że wszelkie powyższe kwestie i wymogi zostały w sposób jasny i przejrzysty przedstawione. Do decyzji załączono również charakterystykę przedsięwzięcia.

Odnosząc się natomiast bezpośrednio do zarzutów Stowarzyszenia na Rzecz Praworządności i Ochrony Środowiska w Łysej Górze w zakresie w jakim kwestionuje ocenę oddziaływania inwestycji na klimat akustyczny otoczenia, w tym metodologię obliczania poziomu hałasu powodowanego przez pracę turbin skład orzekający pragnie stwierdzić, iż podnoszone zarzuty są bezzasadne z niżej wskazanych przyczyn.

Przede wszystkim wbrew twierdzeniom Stowarzyszenia stan klimatu akustycznego oszacowano zgodnie z obowiązującą referencyjną metodyką obliczeniową określoną przez *Polską Normę PN-ISO 9613-2 Akustyka. Tłumienie dźwięku podczas propagacji przestrzeni otwartej. Ogólna metoda obliczenia*, co wprost wskazane zostało w pkt VII ppkt 3.1 Raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia – Budowa parku elektrowni wiatrowych „Osiek” w gminie Osiek Jasielski – zwanego dalej Raportem (str. 75 Raportu). W przedmiotowej analizie zagrożenia dla klimatu akustycznego przedsięwzięcia przeprowadzonej w Raporcie wprost wskazano, iż obliczenia dokonano dla pory dziennej w czasie 8 kolejnych najniekorzystniejszych pod względem emisji hałasu godzin, a dla pory nocnej jednej najniekorzystniejszej godziny przy założeniu ciągłej, jednostajnej pracy urządzeń przez całą dobę. Wartości dopuszczalnego poziomu dźwięku A w środowisku, na które wskazuje Stowarzyszenie, określone zostały zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. nr 178, poz. 1841), co również wskazane zostało wprost w Raporcie (str. 76). Zauważyć należy, iż zasadniczy punkt pomiarowy usytuowany został w ustalonej odległości na kierunku zawietrznym w stosunku do turbiny, natomiast dodatkowe punktu

pomiarowe położone zostały po obu stronach kierunku zawietrznego i po stronie nawietrznej, zaś poziom mocy akustycznej turbiny obliczono na podstawie największego wyniku. Jak wskazano w raporcie takie podejście zapewnia bezpieczne dla środowiska oszacowanie poziomu mocy akustycznej turbiny dla najgorszego przypadku tj. na maksymalnym możliwym poziomie, tj. gdyby dany receptor był jednocześnie na kierunku zawietrznym dla wszystkich turbin. W praktyce jednakże z uwagi na zmienność kierunku wiatru oraz rozproszoną lokalizację turbin obliczone poziomy hałas będą zawyżone w stosunku do rzeczywistych. Pomimo tak rygorystycznych warunków badania dopuszczalny poziom hałasu dla pory nocnej przyjęty dla występujących na omawianym terenie obszarów z zabudową mieszkalną podlegającą ochronie przed hałasem w wielkości 45 dBA nie został przekroczony na żadnym z tych obszarów, co jednoznacznie określa także brak możliwości przekroczeń w porze dziennej.

Pokreślenia wymaga również, iż odczuwalny poziom hałasu (nie przekraczający dopuszczalnych norm) dotyczyć będzie wyłącznie tych okresów czasu kiedy prędkość wiatru zawiera się w przedziale 4-10 m/s. Przy prędkościach wyższych hałas od samego wiatru będzie już przewyższał hałas turbin, a przy prędkościach niższych turbiny nie pracują.

Zaznaczyć należy, iż turbiny przewidziane do instalacji są nowoczesnymi urządzeniami z zaawansowanym sterowaniem zmiennego kąta łopat przy zmiennym wietrze i mogą być regulowane na określonej moc akustyczną przy nieznacznej utracie mocy elektrycznej, co w praktyce umożliwia obniżenie hałasu turbiny o ponad 4 dB.

Nie ma również racji bytu zarzut naruszenia obowiązującego w dacie wydawania decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. z 2004 r., nr 283, poz. 2842). § 8 ww. rozporządzenia jasno stwierdza, iż „okresowe pomiary hałasu w środowisku prowadzi się dla zakładu, na którego terenie eksploatowane są instalacje lub urządzenia emitujące hałas, dla którego zostało wydane pozwolenie na emitowanie hałasu do środowiska lub pozwolenie zintegrowane”. Tymczasem omawiane przedsięwzięcie zgodnie z wynikami analizy oddziaływania na klimat akustyczny nie wymaga decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, nie podlega także obowiązkowi uzyskania pozwolenia zintegrowanego, a więc nie mają do niego zastosowania przepisy ww. rozporządzenia. Powyższe również wskazane zostało wprost w Raporcie (str. 121).

Ponadto nie można zgodzić się ze stanowiskiem Stowarzyszenia jakoby Wójt Gminy Osiek Jasielski pominął w wydanej decyzji kwestię akustycznej sfery przedsięwzięcia. Skład orzekający pragnie określić, iż przedmiotowa decyzja w sposób szczegółowy wskazuje wiążące inwestora zalecenia bezpośrednio odnoszące się do ochrony przed hałasem. Nie można zapominać, iż warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia uzgodniono z właściwymi organami, wymienionymi w art. 48 ust. 2 pkt 3 lit. a P.o.ś. (tj. z Wojewodą Podkarpackim i Państwowym Wojewódzkim Inspektorem Sanitarnym). Wojewoda Podkarpacki w postanowieniu z dnia 25 lipca 2008 r. znak: ŚR.IV-7048/215/08 uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia, zawarł szereg zapisów odnoszących się zarówno bezpośrednio, jak i pośrednio do analizy akustycznej. Zapisy te znalazły również odzwierciedlenie w decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski z dnia 10 września 2008 r. znak: GPRiOŚ-7624-4/07/08. Należy wśród nich wymienić:

I. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich (wymienione w punkcie II decyzji), zawarte w podpunktach o brzmieniu następującym:

„26. Zakazuje się eksploatacji instalacji (poza okresem pomiarów kontrolnych i sprawdzających) w przypadku stwierdzenia, na podstawie pomiarów opisanych w pkt III.3, przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomów hałasu,”

„27. W przypadku stwierdzenia przekroczeń opisanych w pkt I.26 należy podjąć działania ograniczające emisję hałasu do wartości dopuszczalnych, a dopuszczenie do ruchu instalacji będzie możliwe po potwierdzeniu w drodze pomiarów braku tych przekroczeń,”

„30. Organ właściwy w zakresie ochrony przyrody na podstawie wyników monitoringu, analizy porealizacyjnej lub doraźnych, udokumentowanych informacji o negatywnym wpływie przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze może podjąć decyzję o zastosowaniu – adekwatnych do poniesionych strat w środowisku przyrodniczym – działań wyrównawczych i/lub minimalizujących negatywny wpływ przedsięwzięcia, włącznie z nakazem modyfikacji pracy poszczególnych turbin wiatrowych lub ich demontażem,”

III. Dodatkowe obowiązki dotyczące zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (wymienione w punkcie IV decyzji), zawarte w podpunktach o brzmieniu następującym:

„1. po uruchomieniu instalacji a przed oddaniem do użytkowania należy przeprowadzić pomiary poziomu hałasu w porze dziennej i nocnej ustalając punkty pomiarowe w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy (na linii prostej wytyczonej pomiędzy tą zabudową a instalacją), rozmieszczone w rejonach wskazanych w załączniku graficznym do postanowienia, w warunkach wiatru wiejącego od farmy do analizowanego punktu,”

„2. w okresie jednego roku od oddania do eksploatacji należy przeprowadzić pomiary hałasu w zakresie infradźwięków opisanych powyżej w pkt III.1, w warunkach wiatru wiejącego od farmy do analizowanego punktu; zostanie dokonana analiza wyników w świetle aktualnego stanu wiedzy, a wyniki pomiarów oraz ich analiza zostanie przedłożona organowi właściwemu do spraw ochrony środowiska, w terminie miesiąca od wykonania pomiarów.,

IV. Obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, nałożony w pkt V decyzji, ze szczególnym uwzględnieniem oddziaływania na przyrodę oraz klimat akustyczny, opracowanej w terminie 3 miesięcy po zakończeniu monitoringu opisanego w pkt III.4.A i pkt III.4.B. W analizie porealizacyjnej winny zostać przedstawione w szczególności dane prezentujące stopień wpływu przedsięwzięcia na elementy środowiska przyrodniczego i poziom hałasu w środowisku oraz potencjalne sposoby minimalizacji lub łagodzenia negatywnego wpływu.

Mając na uwadze wskazane wyżej warunki wymienione w weryfikowanej decyzji, brak jest podstaw do stwierdzenia, jakoby organ prowadzący postępowanie w sprawie pominął czy też wadliwie zanalizował kwestię klimatu akustycznego planowanej inwestycji. Nie budzi wątpliwości składu orzekającego, że zastosowane rozwiązania pozwolą na rzetelną ocenę poziomu hałasu emitowanego przez turbiny wiatrowe i podjęcie w razie konieczności odpowiednich działań zaradczych.

Powyższa analiza nakazuje stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek wymienionych w art. 156 § 1 K.p.a. Tym samym Kolegium ponownie rozstrzygając sprawę, w tym składzie orzekającym stwierdziło, iż decyzję Kolegium z dnia 26 lutego 2015 r. znak: SKO.4170.162.1326.2014, w przedmiocie odmowy stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Osiek Jasielski uznać należy za prawidłową.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Decyzja ta może być zaskarżona przez strony do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krośnie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Stosownie do art. 57 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.) skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać: wskazanie zaskarżonej decyzji, oznaczenie organu, który ją wydał, określenie naruszenia prawa lub interesu prawnego. Do skargi należy dołączyć jej odpisy dla każdej ze stron.

Otrzymują:

1. Gamesa Energia Polska Sp. z o.o.
ul. Krucza 16/22, 00-526 Warszawa,
2. Stowarzyszenie na Rzecz Praworządności i Ochrony Środowiska
38-230 Nowy Żmigród, Łysa Góra 163,
3. Wójt Gminy Osiek Jasielski
38-223 Osiek Jasielski 112
(z prośbą o ogłoszenie niniejszej decyzji stronom postępowania w sposób przewidziany w art. 49 K.p.a. oraz poinformowanie Kolegium o terminach publicznego ogłoszenia)
4. Wójt Gminy Nowy Żmigród
38-230 Nowy Żmigród, ul. Adama Mickiewicza 2
(z prośbą o ogłoszenie niniejszej decyzji stronom postępowania w sposób przewidziany w art. 49 K.p.a. oraz poinformowanie Kolegium o terminach publicznego ogłoszenia)
5. aa.

Przewodniczący składu

Piotr Kapral

Członek sprawozdawca

Grzegorz Uliasz

Członek

Edwin Kasprzyk

